

Vilken kontroll kan utföras efter gränskontrollen?

Stödande instruktion för livsmedelskontrollen

Vad kontrollmyndigheterna ska och kan kontrollera i ledet efter gränskontrollen får du veta här. Läs mer om ansvar och rutiner vid olika situationer, till exempel vid illegal import.

Vad kan du kontrollera hos en importör?

Film - Vad kan du kontrollera hos en importör?

Denna film på ca 25 min kan du som inspektör gå igenom som förberedelse inför kontroll av importörer.

Filmen är uppdaterad 2017-10-27 utifrån att Kontrollwiki och Livsmedelsverkets webbplats uppdaterats med bland annat hjälpguider för att veta vilka livsmedel som är gränskontrollpliktiga samt förtydliganden av behörig myndighet och uttag av extra offentlig kontroll.

Olika aktörer och tillfällen för kontroll

I ledet efter gränskontrollen kan du som inspektör kontrollera att restriktionsvaror, det vill säga livsmedel och köksredskap som omfattas av krav på gränskontroll, verkligen har gränskontrollerats. Det görs genom att kontrollera att det finns ett godkännandebeslut från gränskontrollen.

CVED-/CED-beslutet i original ska följa med sändningen till den första anläggningen i EU. Se artikel 3.3 i förordning (EG) nr 136/2004, artikel 8.2 b i förordning (EG) nr 669/2009 och artikel 9.7 i förordning (EU) nr 884/2014. Om företagaren i Sverige köper varorna av en mellanhand i Sverige eller ett annat EU-land behöver CVED/CED alltså inte medfölja sändningen.

Vid spårbarhetskontroll av ett parti med restriktionsvaror kan du som inspektör be företaget, i ledet efter importerande företag, att begära en kopia på godkännandet om fri omsättning inom EU. Om importören inte kan visa upp ett godkännande för fri omsättning kontaktar du Livsmedelsverket, som kan ta reda på om det finns något CVED- eller CED-beslut. Sändningen kan även ha godkänts av en gränskontrollstation i ett annat EU-land.

När du ställer frågan om importören importerar livsmedel direkt från land utanför EU och importören visar upp ett CED/CVED kan beslutet vara på något av de europeiska språken, beroende på vilken gränskontrollstation i EU som godkänt sändningen. Jämför beslutet på ett obegripligt språk med förlagan till CED/CVED. Om du är osäker på om beslutet är korrekt och gäller aktuell sändning, kontakta Livsmedelsverket via gks@slv.se, för avstämning.

Du som inspektör kan även kontrollera importerade livsmedel som inte omfattas av krav på gränskontroll. Till exempel sker kontroll av ris från USA inte i gränskontrollen.

Kontroll av ris importerat från USA

Checklista för kontroll av livsmedel som importerats

Gränskontroll av vegetabiliska livsmedel

Gemensam handling vid införsel CED, Common Entry Document

Illegal import

Awisningar av sändningar med restriktionsvaror som upptäckts inne i landet utan godkänt CED-/CVED-beslut ska handläggas av Livsmedelsverket, oavsett om varorna förtullats eller inte. Se 4 § förordning (2006:812) och artikel 17.1 i direktiv 97/78/EG.

Partierna kan finnas på ett lager eller ha spritts på marknaden. Om kontrollmyndigheten upptäcker sådana livsmedel ska Livsmedelsverket kontaktas. Ett beslut om förbud mot utsläppande på marknaden kan läggas i avvaktan på Livsmedelsverkets handläggning. Livsmedelsverket fattar beslut om omhändertagande av sändningen (om kontrollmyndigheten inte redan gjort det). Se artikel 19.1 a, förordning (EG) nr 882/2004.

Importören väljer om sändningen ska destrueras, återsändas till ursprungslandet eller till ett annat land utanför EU eller användas för annat ändamål. Därefter fattar Livsmedelsverket beslut om åtgärd. Ärendet avslutas när ett destruktionsbevis eller en bekräftelse på att sändningen har återsänts inkommer till Livsmedelsverket. Kontrollmyndigheten där anläggningen ligger informeras av Livsmedelsverket om vad som händer med partiet. I vissa fall kan ABP-beslut behöva fattas av kontrollmyndigheten för den anläggning där livsmedelet befinner sig, men detta meddelas i så fall av Livsmedelsverket.

Klagomål kan inkomma om att en importör tar in restriktionsvaror utan gränskontroll. Kontrollmyndigheten till anläggningen där varorna befinner sig, utför spårbarhetskontroller för att få reda på om sändningen importerats illegalt. Om varor som importerats inte regleras i lagstiftningen för gränskontroll, till exempel livsmedel som inte är helt harmoniserade/icke godkända nya livsmedel, kontaktar myndigheten Livsmedelsverket.

Se tabell 1 om vilken myndighet som fattar beslut för sändningar inne i landet och tabell 2 om importförbjudna livsmedel som befinner sig inom en gränskontrollstations hamn- eller flygplatsområde.

Livsmedelsverket kontaktar vid behov Tullverket för utredning. Om sändningen inte har deklarerats till Tullverket kan importen klassas som smuggling. Om sändningen har frisläppts tullmässigt genom så kallad förenklad deklaration och det framgår att ett CED- eller CVED-godkännande från gränskontrollen saknas ska Livsmedelsverket följa upp det i samråd med importörens kontrollmyndighet.

Den tid du lägger ner för att ta reda på om det rör sig om illegal import kan du ta ut som en del av den planerade kontrollen alternativt som extra offentlig kontroll, förutsatt att det går att visa att det beror på att företaget inte uppfyller lagstiftningens krav. Det kan till exempel vara om företaget gjort fel och inte kan visa upp CED/CVED-beslut för en gränskontrollpliktig vara, eller om företaget inte samarbetar och förser dig som inspektör med de uppgifter du behöver för att utföra kontroll. Se 20 § livsmedelslagen. Den tid som läggs på att utreda rättsläget för om en produkt ska omfattas av gränskontroll eller inte, kan inte debiteras, då detta är kunskap som myndigheten förväntas ha. Om man granskar en misstänkt avvikelse och kommer fram till att företaget inte har gjort fel gällande en gränskontrollpliktig vara så kan tiden inte heller debiteras som extra offentlig kontroll. När man får ta ut avgift för extra offentlig kontroll framgår av artikel 28 i förordning nr (EG) 882/2004.

Tips - kontaktvägar

Du som inspektör kan ställa frågor om importerade livsmedel i kontrollen på Livstecknet.

Vid upptäckt av illegal import av restriktionsvaror, kontakta Livsmedelsverket via gks@slv.se, för utredning och beslutsfattande i samarbete med kontrollmyndigheten för anläggningen där varorna finns.

Tabell 1. Olika fall av illegal import där livsmedlet befinner sig på en livsmedelsanläggning

Typ av vara	Beslutsfattande myndighet och åtgärder
-------------	--

<p>Restriktionsvara</p> <ul style="list-style-type: none"> Som inte föranmälts till eller godkänts av gränskontrollstation i Sverige eller annat land i EU. Det saknas CED/CVED-beslut. <p>Definitionen av restriktionsvaror finns här:</p> <p>Förklaringar till ord och förkortningar</p>	<p>Livsmedelsverket centralt fattar beslut om omhändertagande och därefter beslut om destruktion eller återsändning, se artikel 17.1 i direktiv 97/78/EG. Livsmedelsverket är behörig myndighet, se 4 § förordning (2006:812).</p> <p>Om åtgärden blir destruktion informerar Livsmedelsverket kontrollmyndigheten för livsmedelsanläggningen om att de ska fatta ett beslut om ABP (animaliska biprodukter). Samtidigt informerar Livsmedelsverket Tullverket som ska övervaka destruktionen. Jordbruksverket är vägledande myndighet för ABP-lagstiftningen.</p> <p>I samband med kontroll kan kontrollmyndigheten till anläggningen där sändningen befinner sig vid behov besluta om saluförbud. Detta eftersom sändningen inte får finnas på EUs marknad. Se artikel 54 i förordning 882/2004.</p>
<p>Importförbjudna livsmedel</p> <ul style="list-style-type: none"> Icke-harmoniserat livsmedel och/eller inte godkänt nytt livsmedel där det inte finns några fastställda importvillkor mellan Sverige och land utanför EU. <p>Definitionen av fastställda importvillkor finns här:</p> <p>Förklaringar till ord och förkortningar</p> <ul style="list-style-type: none"> Det saknas CED/CVED-beslut från annat EU-land. Livsmedel som inte har krav på gränskontroll, till exempel sammansatta livsmedel med mjölk, undantas gränskontroll. I vissa fall importförbud på grund av att animalisk ingrediens kommer från icke godkänt exportland till EU. Livsmedlet omfattas av en rättsakt som innebär importförbud av en viss vara från ett visst land till exempel griskött från Kina (beslut 2002/994/EG). 	<p><u>För importförbjudna animaliska livsmedel:</u></p> <p>Livsmedelsverket centralt fattar beslut om importförbud och omhändertagande och därefter beslut om destruktion eller återsändning, se artikel 17.1 i direktiv 97/78/EG och artikel 19 i förordning nr (EG) 882/2004. Livsmedelsverket är behörig myndighet, se 5 och 18 §§ livsmedelsförordningen (2006:813).</p> <p>I samband med kontroll eller om beslut om omhändertagande som fattats av Livsmedelsverket inte efterlevs kan kontrollmyndigheten till anläggningen där sändningen befinner sig vid behov besluta om saluförbud. Detta eftersom sändningen inte får finnas på EUs marknad. Se artikel 54 i förordning 882/2004.</p> <p>Om det behöver ske en utredning för att se om produkterna är importförbjudna eller inte kan importörens kontrollmyndighet behöva utfärda ett saluförbud under den tid utredningen pågår. Se 20§ Livsmedelslagen. Det kan exempelvis vara aktuellt med en utredning gällande sammansatta livsmedel med både animaliska och vegetabiliska ingredienser. Utredningen sker då med hjälp av att information efterfrågas i frågeblanketten för sammansatta livsmedel. Om man i utredningen ser att de animaliska ingredienserna kommer från land utanför EU, som inte är godkänt för export till EU, är livsmedlet otillåtet att importera. I detta fall är lagstödet artikel 6 i förordning 853/2004.</p> <p><u>För importförbjudna vegetabiliska livsmedel och importförbjudna sammansatta livsmedel:</u></p> <p>För sammansatta livsmedel som omfattas av krav på gränskontroll och som innehåller animalier från</p>

icke godkända länder för export till EU, dvs är importförbjudna, är det Livsmedelsverket som fattar beslut. Se vad som gäller för restriktionsvaror högst upp i tabellen.

För importförbjudna vegetabilier och sammansatta livsmedel som inte omfattas av krav på gränskontroll är det kontrollmyndigheten där sändningen befinner sig som lägger förbud mot utsläppande på marknaden och fattar åtgärdsbeslut om vad som ska hända med sändningen.

Det förekommer att importören/varuägaren hyr plats för sina livsmedel på t.ex. ett lager som denna inte själv äger. Det är då antingen kontrollmyndigheten till varuägaren/importören *eller* kontrollmyndigheten där lagret ligger som lägger förbud mot utsläppande på marknaden och fattar åtgärdsbeslut. Sändningen kan även behöva kontrolleras på plats. När två kontrollmyndigheter på det här sättet är inblandade kan myndigheterna behöva samarbeta. Se 23 och 25§§ livsmedelsförordningen, artikel 54 p. 2 g i förordning (EG) nr 882/2004, med hänvisning till artikel 19 samma förordning, samt 60§ LIVSFS 2004:3.

Är det ett sammansatt livsmedel, som inte ska gränskontrolleras, från ett land som inte är godkänt för export till EU för det animaliskt innehållet och där ursprung på den animaliska ingrediensen inte kan klarläggas, kan kontrollmyndigheten fatta beslut om saluförbud och därpå följande åtgärder. Om en sändning redan släppts på marknaden får kontrollmyndigheten bedöma från fall till fall om sändningen ska återkallas.

Tabell 2. Olika fall av import där livsmedlet befinner sig inom ett hamn- eller flygplatsområde

Typ av vara	Beslutsfattande myndighet och åtgärder
<p>Importförbjudna livsmedel</p> <ul style="list-style-type: none"> • Livsmedel, som inte har krav på gränskontroll, t.ex. sammansatta livsmedel med mjölk, undantas gränskontroll, men importförbud t.ex. inte godkänt exportland. • Livsmedlet omfattas av en rättsakt som innebär importförbud av en viss vara från ett visst land t.ex. griskött från Kina (beslut 2002/994/EG). 	<p>Gränskontrollstationen fattar beslut om omhändertagande och därefter beslut om destruktion eller återsändning eller annan åtgärd. Se artikel 19 i förordning nr (EG) 882/2004. Livsmedelsverket är behörig myndighet, se 5 och 18 §§ livsmedelsförordningen (2006:813).</p>
<p>Livsmedel som inte ska gränskontrolleras och inte omfattas av importförbud.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tullverket kan komma i kontakt med en livsmedelssändning, som visar tecken på att vara otjänlig, t.ex. luktar illa eller ser rutten ut. 	<p>I de fall Tullverket kontaktar Livsmedelsverket om detta, vidarebefordrar Livsmedelsverket informationen till importörens kontrollmyndighet, som bedömer vilka beslut som behövs. Tullverket kan förtulla sändningen.</p> <p>Kommunal samverkan kan behövas om sändningen går till ett lager som har en annan kontrollmyndighet än importören. För behörig kontrollmyndighet se 25 § livsmedelsförordningen (2006:813) och 4 § importförordningen (2006:812).</p>

Sammansatta livsmedel

Om ett sammansatt livsmedel saknar CVED-beslut och Livsmedelsverket bedömer att det omfattas av krav på gränskontroll kontaktas Tullverket och importörens kontrollmyndighet; kommunen eller Livsmedelsverkets regionala avdelning. Tillsammans utreder myndigheterna ett eventuellt smuggelförsök. Livsmedelsverket och/eller Tullverket fattar beslut om omhändertagande enligt samma förfarande som gäller för alla restriktionsvaror.

Sammansatta livsmedel - krävs gränskontroll eller inte?

Tips - Livsmedel med mjölk ska komma från godkänt land

Om mjölkprodukter i sammansatta livsmedel, som inte behöver gränskontrolleras, kommer från icke godkända länder, så är det i marknadskontrollen du som inspektör som kan upptäcka och förbjuda försäljning av dessa produkter. Se artikel 6 i förordning (EG) nr 853/2004 och 11 i förordning (EG) nr 854/2004.

Kosttillskott klassade som animalisk produkt, som enligt bilaga II i beslut 2007/275 inte ska gränskontrolleras, ska ändå komma från godkänt land och godkänd anläggning för export till EU. Det gäller dock inte om produkten klassas som ett sammansatt livsmedel. Se artikel 3.2 i förordning (EU) nr 2017/185.

Du som inspektör kan göra spårbarhetskontroll för att ta reda på vem som är importör. Om importören inte har en klassningsblankett från Livsmedelsverket, kan blanketten fyllas i för att få fram om produkten ska gränskontrolleras eller inte.

Se tipsrutan om frågeblanketten.

Om ett kosttillskott är klassat som en animalisk produkt men inte omfattas av krav på gränskontroll kan inspektören utföra en spårarhetskontroll för att se om kosttillskottet kommer från ett land och anläggning som är godkänt för export till EU.

Kommissionens vägledning för sammansatta livsmedel

Förstärkta kontroller i gränskontrollen på grund av RASFF

När du som inspektör i ledet efter gränskontrollen hittar en brist på en animalisk produkt importerad från land utanför EU, begär Livsmedelsverket en förstärkt kontroll på den animaliska produkten från tillverkaren i landet utanför EU utifrån RASFF-meddelandet. Det innebär att när den animaliska produkten från samma tillverkare ska importeras till EU, kommer gränskontroll göras för att ta reda på om bristen fortfarande är ett problem. Till exempel provtar gränskontrollstationen i det första EU-landet den animaliska produkten när det gäller samma patogen som påvisades av kommunen i Sverige.

Analys visar brist på sändning som godkänts i gränskontrollen

Varje år planeras ett program för stickprover i gränskontrollen, enligt artikel 1.2 och bilaga II till förordning (EG) nr 136/2004. Sändningarna provtas och släpps ut på marknaden innan analysresultatet är klart, förutsatt att övriga kontroller är godkända. Om ett gränsvärde (till exempel för antibiotikarester eller tungmetaller) överskrids eller om en patogen eller en skadlig substans (till exempel histamin) påvisas skickar gränskontrollpersonalen ett RASFF-meddelande om sändningen.

Livsmedelsverket informerar importören och importörens kontrollmyndighet. Ansvarig kontrollmyndighet vid anläggningen som tog emot sändningen ansvarar för att sändningen antingen återkallas, omhändertas och återsänds eller destrueras. Se artiklarna 19 och 54.2 g i förordning (EG) 882/2004 och 60 § Livsmedelsverkets föreskrifter LIVSFS 2004:3. Kontrollmyndigheten skickar även e-post till RASFF-kontaktpunkten på Livsmedelsverket, som underlag till en uppföljning av RASFF-meddelande.

Kontaktuppgifter RASFF och AAC (Inloggningsuppgifter till Livstecknet krävs för denna länk)

Om importören vill återsända partiet till ursprungslandet måste de behöriga myndigheterna i ursprungslandet medge det. Livsmedelsföretagaren måste informera myndigheten i ursprungslandet om alla omständigheter och orsaker till att sändningen inte kan släppas ut på marknaden i EU och sedan bekräfta till sin kontrollmyndighet att åtagandet i artikel 21.1 b i förordning (EU) nr 882/2004 har uppfyllts. Om företaget vill återsända partiet till ett annat land utanför EU än ursprungslandet krävs tillstånd från myndigheten i landet utanför EU. Se artikel 21.1 c i förordning (EG) nr 882/2004.

För vilken typ av företag ska importkraven följas upp?

Butiker, storköpkäpar eller livsmedelstillverkare kan vara direktimportörer av livsmedel från länder utanför EU. Även så kallade matmäklare, som sköter sin verksamhet från ett kontor, utan fysisk hantering av livsmedel, ska registreras som livsmedelsanläggningar. Beroende på vilken typ av företag som importerar livsmedel ska företagets huvudverksamhet, inklusive importen, antingen vara registrerad enligt förordning (EG) nr 852/2004 eller godkänd enligt förordning (EG) nr 853/2004. Företag som bedriver e-handel med livsmedel ska registreras i samma omfattning som andra verksamheter. Dessa företag kan också bedriva import och/eller vara matmäklare.

Tips - e-handel

Det är viktigt att även följa upp e-handel. Kontrollera att e-handelsföretag är registrerade, så att importerade livsmedel kan kontrolleras.

e-handel

Provtagning avseende GMO på bland annat importerade livsmedel

Livsmedelsverkets regionala avdelningar och kommunerna ska ta prover på alla produkter som kan innehålla GMO i ledet efter gränskontrollen. Se förordning (EG) nr 1829/2003. Hittills har Livsmedelsverket centralt lett provtagningsprojekt för att hitta GMO.

Kontroll av ris importerat från USA

Kontrollmyndigheterna ska ta stickprover på risprodukter importerade från USA för att kontrollera att det inte finns produkter som innehåller, består av eller är tillverkade av rissorten "LL RICE 601" på marknaden. Detta är en icke-godkänd genetiskt modifierad organism. Se artikel 2 i beslut 2010/315/EU.

Märkning av importerade livsmedel

Om ett företag tar in färdigförpackade livsmedel kan de redan vara märkta på svenska. Varorna kan även märkas på plats i Sverige. Det importerande företaget måste då kunna visa underlag som behövs för att kunna märka konsumentförpackningen på ett korrekt sätt i senare led. Om märkningsunderlaget inte är skrivet på svenska kan du som inspektör begära att företaget översätter materialet.

Om det inte finns något företag som är ansvarigt för livsmedelsinformationen inom EU är det importören av livsmedlet från land utanför EU som är ansvarigt för livsmedelsinformationen. Namn och adress eller telefonnummer till ansvarig för märkningen ska anges i märkningen. Se artikel 8.1 och artikel 9.1 h i förordning (EU) nr 1169/2011.

Alla obligatoriska uppgifter ska översättas till svenska. Det är särskilt viktigt att ingrediensförteckningen blir korrekt översatt. Se förordning (EU) nr 1169/2011. Även frivilliga uppgifter som har med livsmedelssäkerhet att göra behöver översättas, till exempel spår av märkning.

Märkningen granskas bara i vissa fall i gränskontrollen, till exempel vid allergenmärkning eller vid temperaturkontroll, temperaturanvisningar och hållbarhetsdatum samt det som framgår i exempelrutan nedan.

På Livsmedelsverkets webbplats finns en broschyr om märkning av importerade färdigförpackade livsmedel.

Märkning av importerade färdigförpackade livsmedel

Exempel på kontroll av redlighet

- **Kontroll av identifieringsmärkning på importerade animaliska livsmedel**

Ett importerat animaliskt livsmedel måste komma från en godkänd anläggning. Därför krävs en identifieringsmärkning i form av ett godkännandenummer för anläggningen och ursprungsland, på yttre eller innerförpackningen. Se bilaga II, avsnitt I, B p. 8 och C p. 9, förordning (EG) nr 853/2004 och 14 § b LIVSFS 2004:3. Om det rör sig om varor förpackade för att säljas till konsument krävs att identifieringsmärkningen finns på varje konsumentförpackning. Gränskontrollens personal har jämfört anläggningsnumret i hälsointyget med märkningen på förpackningen. Identifieringsmärkningen kan inte anbringas i efterhand eftersom godkännandenumret bara får anbringas av den anläggning som numret avser.

- **Särskilt vid kontroll av importerad honung**

Trots att honung är en "produkt av animaliskt ursprung" behöver den inte komma från en godkänd anläggning, därmed ställs inget krav på godkännandenummer i identifieringsmärkning på produkten.

Anläggningar som producerar honung behöver inte godkännas

Däremot ska importerad honung komma från ett land som är godkänt för export till EU, se artikel 6.1.a i förordning (EU) nr 853/2004 och beslut 2011/163/EU.

Om honungen är märkt med "en blandning av icke-EU-honung" måste information lämnas i hälsointyg och CVED om vilka ursprungsländer det gäller.

Märkning av honung - konsumentförpackning

- **Glaserade livsmedel, exempelvis fiskfilé**

Produktens nettovikt ska gälla fiskinnehållet exklusive vattnet. Om gränskontrollpersonalen upptäcker att angiven nettovikt på förpackningen avser både vattnet och livsmedlet ska de informera den mottagande anläggningens kontrollmyndighet. Kontrollmyndigheten kan följa upp ärendet och bedöma om märkningen är vilseledande.

Importörens faroanalys

Livsmedelsföretagare ska inrätta, genomföra och upprätthålla ett permanent förfarande grundat på HACCP-principerna om faroanalys och kritiska styrpunkter. Se artikel 5 i förordning (EG) nr 852/2004. Förordningen tillåter en flexibel tillämpning av de HACCP-baserade förfarandena så att de kan användas i alla olika situationer och för olika typer av livsmedelsföretag. Det finns inga krav i lagstiftningen på att identifieringen av faror måste redovisas skriftligt.

Importörer ska känna till vilka faror som finns för de produkter de importerar. Importören ska känna till eventuella allergena faror kopplade till produkten, så att märkningen blir rätt. För att kunna följa upp klagomål från kunder och reklamationer behöver importören veta vilka faror som kan ge de eventuella symptom som konsumenten kan ha fått av livsmedlet. Importören ska veta vilka myndigheter de ska kontakta i samband med att importören vidtar korrigerande åtgärder mot ett osäkert parti spritt på marknaden.

HACCP och flexibilitet

Kontroll av intyg vid import av groddar och frön

Efter utbrottet av shigatoxinproducerande E. coli (STEC) i EU 2011, då ett stort antal personer insjuknade och några avled, konstaterade den tyska myndigheten att konsumtion av groddar var den mest sannolika källan till utbrottet. Därför har EU-kommissionen tagit fram förordning (EU) nr 211/2013 om intygskrav för import till unionen av groddar och av frön avsedda för produktion av groddar.

Importören ska i importdeklarationen till Tullverket ange om fröna eller groddarna omfattas av intygskrav eller inte genom en dokumentkod. Groddar som behandlats så att mikrobiologiska faror eliminerats, till exempel groddkonserver, omfattas inte av intygskrav. Se artikel 1 i förordning (EU) nr 211/2013.

Intygen ska på begäran av kontrollmyndigheten kunna tillhandahållas av den anläggning som importerar groddar eller frön för groddning. Se artikel 3.5 i förordning (EU) nr 211/2013. Intyget ska vara utformat enligt förordningen och följa med sändningen till den första anläggningen i EU. Samma produktionskrav gäller för importerade produkter som för dem som produceras inom EU. Intyget bekräftar att produktionen har skett i enlighet med EU-lagstiftningen, bland annat i enlighet med bilaga I till förordning (EG) nr 852/2004 och förordning (EG) nr 2073/2005. Intyget ska även innehålla information om ursprung och transport.

Företag som importerar frön för försäljning till detaljhandeln eller till primärproducenter av groddar står under kommunal kontroll. Primärproducenter som groddar frön importerar ofta sina frön själva. Då ansvarar länsstyrelsen för att kontrollera intygen. Intygen ska bevaras under tillräckligt lång tid efter det att groddarna kan antas ha konsumerats. Eftersom frönas hållbarhetstid i regel är lång kan det vara rimligt att dokumentationen sparas i fem års tid. Jämför EU-kommissionens vägledning för tillämpning av artiklarna 11, 12, 14, 17, 18, 19 och 20 i förordning (EG) nr 178/2002.

Om fröna säljs vidare ska varje parti eller del av partiet åtföljas av en kopia av intyget. Alla livsmedelsföretag som hanterar fröna ska få och spara kopior på intyget. Det gäller även detaljhandelsanläggningar, inklusive e-handel, som enbart säljer fröna direkt till konsumenter. Se kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 208/2013 om spårbarhetskrav för groddar och för frön avsedda för produktion av groddar. I artikel 3 finns också bestämmelser om vilken information företaget ska upprätta och bevara för att säkerställa spårbarheten av groddar och frön för groddning.

EU-kommissionens vägledning om import.

Senast uppdaterad 20 juni 2019 Ansvarig grupp LK_Team Handel och myndighetssamverkan